

การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเขียนย่อหน้า
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล

The Development of English Writing Skills Using the Paragraph Writing
Formats of Prathomsuksa 6 Students

พิชญ์ชา โสชา

Phitcha Socha

โรงเรียนเซนต์คาเบรียล เขตดุสิต สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

Saint Gabriel's College, Bangkok, Thailand

Corresponding Author: Phitcha Socha

อีเมล: phitcha.soc@sg.ac.th

บทความวิจัย

วันที่รับบทความ: 3 มิถุนายน 2566 วันที่แก้ไขบทความ: 24 กรกฎาคม 2566 วันที่ตอบรับบทความ: 7 สิงหาคม 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเขียนย่อหน้าของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน ได้มาโดยวิธีการแบบสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษ และ แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test

ผลการวิจัย พบว่า 1) การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเขียนย่อหน้าของกลุ่มตัวอย่าง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเขียนย่อหน้า อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ, การเขียนย่อหน้า

Abstract

This research aims to 1) develop the English writing skills using the paragraph writing formats of Prathomsuksa 6 Students and 2) study the students' satisfaction towards paragraph writing formats. The group population in this research were used 30 students of Prathomsuksa 6 Students in the 2nd semester of academic year 2022 at St. Gabriel under the Office of the Private

Education Commission General Education Type. It was got from Purposive Sampling. The research instruments were learning lesson plans, exercise, and questionnaire. Statistics used for data analysis were means (X), standard deviation (S.D), and t-test.

The results of the study found that 1) the development of the English Writing Skills using the paragraph writing formats of the sample group had higher scores than before learning with the paragraph writing formats at .05 level of significance, and 2) the students' satisfaction towards the teaching to develop English writing skills using paragraph writing formats were at a highest level.

Keywords: english writing skills, paragraph writing

บทนำ

ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษากลางที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารในระดับโลก เป็นภาษาหลักของประชากรกว่า 360 ล้านคน อีกทั้งยังเป็นภาษาที่สองของประชากรกว่า 750 ล้านคนทั่วโลก นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังถือเป็นภาษาทางราชการของ 61 ประเทศ และเป็นภาษาหลักในหลายรัฐทั่วโลก จึงถือเป็นภาษากลางที่ใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างประชากรในประเทศต่าง ๆ ทั้งในส่วนของทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทำให้สื่อต่าง ๆ ที่เผยแพร่ในระดับนานาชาติ จะใช้ภาษาอังกฤษทั้งสิ้น (Festallor Education, 2020) หลายประเทศทั่วโลกให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษสนับสนุนให้ประชากรในประเทศใช้เป็นภาษาที่สองในการเขียน สื่อสาร เรียนรู้ ปัจจุบันการศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21 มีการเปลี่ยนแปลงมากขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษ ประเทศไทยได้เล็งเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ จึงมุ่งพัฒนาและประยุกต์เนื้อหาให้มีความสอดคล้องกับบริบทโลก การจัดการเรียนการสอนในยุคศตวรรษที่ 21 มีหลายด้านที่ต้องให้ความสำคัญ ได้แก่ การกระตุ้นของผู้สอน บรรยากาศการเรียนในห้อง สื่อในการสอน เทคโนโลยีอำนวยความสะดวกของในแต่ละโรงเรียน ปัจจัยเหล่านี้เป็นแรงเสริมที่จะเป็นแรงกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 พร้อมกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องและพระราชบัญญัติการศึกษาขั้นบังคับ หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 24 (วิวัฒนาการ คุ้มมณี, 2562)

การเรียนภาษาอังกฤษ ผู้เรียนจำเป็นต้องฝึกและมีทักษะ ทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง พูด อ่านและเขียน ที่สำคัญทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ยากและซับซ้อนที่สุด ซึ่งผู้เขียนจำเป็นต้องมีความเข้าใจ สามารถสื่อความหมายจากภาษาพูดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรได้ การเขียนจำเป็นต้องเขียนตรงจุดมุ่งหมายรวมทั้งการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง (เกศินี บำรุงไทย, 2554) ซึ่งสอดคล้องกับ (Paulston และ Bruder, 1976) ได้กล่าวว่า การเรียนภาษาอังกฤษในชั้นสูงทักษะการเขียนจำเป็นอย่างมาก ผู้เรียนควรหมั่นฝึกฝนเพื่อใช้ในการจดบันทึกให้เกิดประโยชน์ หรือเขียนรายงานต่าง ๆ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันทั้งการประกอบอาชีพ อันเป็นเป้าหมายของการพัฒนาทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสาร อย่างไรก็ตาม นักเรียนไทยมีปัญหาเกี่ยวกับการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษคือ ขาดความรู้ทางด้านการใช้ภาษา หลักไวยากรณ์ อีกทั้งยังไม่ได้ศึกษาเรื่องการเรียบเรียงเนื้อหาที่เป็นลักษณะเฉพาะของการเขียนย่อหน้าและการที่ผู้เขียนไม่มีความรู้ในเรื่องที่จะเขียนทำให้เกิดปัญหาของการเขียนย่อหน้าเช่นกัน เพราะผู้เขียนความย่อหน้าได้นั้นต้องมีความรู้เรื่อง

ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในระดับที่ดีพอสมควร และที่สำคัญผู้เรียนยังขาดความรู้ทางด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ อีกทั้งยังต้องเรียนรู้วิธีการเขียนความเรียงให้เข้าใจและหมั่นฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอเพื่อเพิ่มประสบการณ์ ซึ่งได้สอดคล้องกับ บำรุง โตรัตน์ (2524) ได้กล่าวว่า ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยยังมี ข้อบกพร่อง มีความเห็นว่า ปัญหาที่พบมากที่สุดในการเขียนภาษาอังกฤษคือนักเรียนไทยมักจะแปลไทยเป็น อังกฤษคำต่อคำ หรือใช้เครื่องมือทางเทคโนโลยีช่วยในการแปลจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อให้การพัฒนาการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษสามารถพัฒนาความสามารถของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต้องมี วิธีการสอนทักษะการเขียนให้เกิดประสิทธิผล รวมทั้งต้องส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มซึ่งจะสอดคล้อง กับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียน เรียนรู้ การทำงานร่วมกับผู้อื่นและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นด้วยเช่นกัน ซึ่งวิธีการสอนที่ได้รับการพัฒนาเพื่อสร้าง เสริมทักษะการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ วิธีการสอนการเขียนย่อหน้า (Paragraph writing) ซึ่งการฝึกการ เขียนความเรียงอย่างสม่ำเสมอ จะมีส่วนช่วยในการใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้องและแม่นยำขึ้น ทำให้สามารถแบ่งความสำคัญของเนื้อหาออกเป็นย่อหน้า (Paragraph) ได้ความหมายที่สมบูรณ์

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้ รูปแบบการเขียนย่อหน้าโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน เซนต์คาเบรียล เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพตรงตามเป้าหมายของการเขียนย่อ หน้าได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

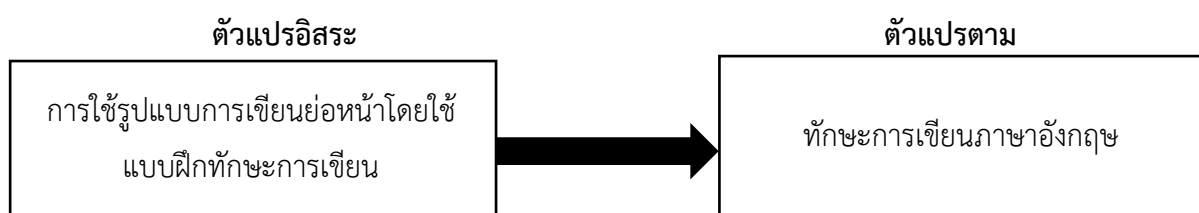
1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนของผู้เรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการเขียนย่อหน้าโดย ใช้แบบฝึกทักษะการเขียน
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้รูปแบบการเขียนย่อหน้าโดยใช้แบบฝึก ทักษะการเขียน

สมมติฐานการวิจัย

ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนย่อหน้าหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการที่เกี่ยวข้องและนำมาพัฒนาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 9 ห้องเรียน จำนวน 398 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน จัดผู้เรียนแบบความสะดวกซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษ จำนวน 1 แผน พร้อมทั้งหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Concordance: IOC) โดยพิจารณาว่าข้อสอบแต่ละข้อ สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยค่าดัชนี IOC มีค่าตั้งแต่ 0.67 ขึ้นไป

2. แบบวัดทักษะด้านการเขียนแบบอัตนัยที่ให้นักเรียนเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษ กำหนดชื่อเรื่อง บริบท ประเภทงานเขียนและความยาวของความเรียง มีความยาวประมาณ 100-150 คำ หรือ 10-20 ประโยค ใช้เวลา 1 ชั่วโมงการเรียน (60 นาที) มีผู้ประเมิน 3 คน ได้แก่ ผู้วิจัย และครูที่สอนวิชาการเขียนเรียงความ จำนวน 2 คน กรรมการ 3 คนเป็นผู้ตรวจให้คะแนน ใช้เกณฑ์การประเมินงานเขียนที่ดัดแปลงจากแนวคิดของ จาคอบ (Jacob, 1981) ในการศึกษางานวิจัยครั้งนี้มีการสอบก่อนเรียนและหลังเรียนอย่างละ 1 ครั้ง ใช้ข้อสอบชุดเดียวกัน

3. แบบวัดความพึงพอใจต่อการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ (Likert Rating Scale) ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด พร้อมทั้งหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Concordance : IOC) ค่าดัชนี IOC ที่คำนวณมีค่าตั้งแต่ 0.67 ขึ้นไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกนักเรียน 1 ห้อง ซึ่งมีจำนวน 30 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ห้อง 9 ปทุมนิเทศและทำความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนรู้จุดประสงค์การเรียนรู้วัดและประเมินผลการเรียนรู้ของการ พัฒนาความสามารถของทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนย่อหน้า

2. ดำเนินการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pre - test) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน

3. ดำเนินการทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาความสามารถของทักษะการเขียน ภาษาอังกฤษแบบย่อหน้า ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 1 แผนการจัดการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 6 ชั่วโมง เป็นระยะเวลาสัปดาห์ละ 6 คาบ รวม 6 สัปดาห์

4. หลังการดำเนินการจัดการเรียนรู้ครบทั้ง 3 แผนการจัดการเรียนรู้แล้ว ดำเนินการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (Post - test)

5. นำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการวิเคราะห์และทดสอบสมมติฐานตามที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล
2. การตรวจแบบฝึกทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษ
3. วิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจ (Satisfaction Assessment) ใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเขียนย่อหน้าก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะ

การทดลอง	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S. D	ΣD	ΣD^2	t	p
ก่อนเรียน	30	20	17.27	0.944				
หลังเรียน	30	20	19.03	0.928	0.016	151	6.880*	.00

*p < .05

จากตารางที่ 1 พบว่า การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเขียนย่อหน้าของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/9 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเขียนย่อหน้า

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า
1.	เวลาที่ใช้ในการทำงานเขียนเพียงพอและเหมาะสม	4.93	0.25	มาก
2.	เนื้อหาการเขียนย่อหน้ามีความเข้าใจง่าย	4.86	0.35	มากที่สุด
3.	เนื้อหาการเขียนย่อหน้ามีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน	4.90	0.30	มากที่สุด
4.	นักเรียนสามารถเข้าใจลำดับการเขียนเป็นขั้นตอนได้ง่าย	4.77	0.57	มากที่สุด
5.	นักเรียนสามารถเห็นจุดบกพร่องของการเขียนของตนเอง	4.86	0.35	มากที่สุด
6.	การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเขียนย่อหน้ามีข้อแนะนำในการปฏิบัติกิจกรรมที่ชัดเจน อ่านเข้าใจง่าย	4.80	0.55	มากที่สุด
7.	นักเรียนสามารถเห็นถึงจุดเด่นของการเขียนงานของตนเอง	4.90	0.31	มากที่สุด
8.	ขณะเขียนงานนักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้านเนื้อหาของการเขียน	4.80	0.55	มากที่สุด
9.	นักเรียนได้พัฒนางานเขียนของตนเอง	4.93	0.25	มากที่สุด

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	แปลค่า
10.	นักเรียนสามารถเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเขียนย่อหน้าได้ดีมากขึ้น	4.93	0.25	มากที่สุด
ผลการประเมินเฉลี่ย		4.87	0.13	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเขียนย่อหน้าของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/9 พบว่า ความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.87 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอันดับที่นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดทุกข้อ โดย เวลาที่ใช้ในการทำงานเขียนเพียงพอและเหมาะสม นักเรียนได้พัฒนางานเขียนของตนเอง และนักเรียนสามารถเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเขียนย่อหน้าได้ดีมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.93 เท่ากัน รองลงมา คือ เนื้อหาการเขียนย่อหน้ามีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน นักเรียนสามารถเห็นถึงจุดเด่นของการเขียนงานของตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.90 เท่ากัน ความพึงพอใจเกี่ยวกับเนื้อหาการเขียนย่อหน้ามีความเข้าใจง่าย และนักเรียนสามารถเห็นจุดบกพร่องของการเขียนของตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.86 เท่ากัน การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเขียนย่อหน้ามีข้อเสนอแนะในการปฏิบัติกิจกรรมที่ชัดเจน อ่านเข้าใจง่าย และขณะเขียนงานนักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้านเนื้อหาของงานเขียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.80 เท่ากัน และนักเรียนสามารถเข้าใจลำดับการเขียนเป็นขั้นตอนได้ง่าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.77

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเขียนย่อหน้าของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/9 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ Tomlinson (1998; อ้างถึงใน เสงี่ยม ไตรรัตน์, 2546) โดยมุ่งการสร้างสื่อการสอนที่สอดคล้องกับหลักสูตรและวัตถุประสงค์ของบทเรียน ผู้วิจัยวิเคราะห์และทำการเทียบเคียงหัวข้อเรื่องตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และยังสอดคล้องกับ เกลิมพล ณ เชียงใหม่ (2547) ได้กล่าวว่า การเขียนที่ดีต้องเขียนให้ครบองค์ประกอบตามหลักภาษาอังกฤษ โดยถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ตัวสะกด การวางรูปประโยคและสรุปความให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจในสิ่งที่สื่อสารผ่านข้อความ ซึ่ง Haerazi (2017) ได้กล่าวไว้ว่า สำหรับนักเรียนแล้วในการสร้างผลงานทางการเขียนกลายเป็นงานท้าทาย เนื่องจากนักเรียนต้องเผชิญหน้ากับการคิดไอเดียใหม่ เช่นการเลือกหัวข้อในการเขียน การวางโครงเรื่อง การเขียนโครงร่าง อีกทั้งการเขียนเป็นทักษะที่สำคัญเนื่องจากผู้เรียนต้องเขียนสื่อสารให้ผู้อ่านเข้าใจอย่างชัดเจนได้ ซึ่งการเขียนจะต้องเริ่มด้วย Pre-writing, While-Writing และ Post-writing เนื่องจากว่าการเขียนจำเป็นต้องใช้มุมมอง

หลากหลาย เช่น เครื่องหมายวรรคตอน (Punctuation), การใช้ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ (Capitalization), การสะกดคำ (Spelling), การจัดวางองค์ประกอบ (Organization) ความเชื่อมโยงของเนื้อหาที่เป็นภาพใหญ่ (Coherence), ความต่อเนื่องของเนื้อหาแต่ละประโยค (Cohesion) และอื่นๆอีกมาก ดังนั้น การเขียนย่อหน้า (Paragraph writing) จึงเป็นพื้นฐานสำคัญเพื่อนำไปเขียนในรูปแบบอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับ การเขียนย่อหน้าที่ดี ต้องมีเอกภาพ มีความเชื่อมโยงเกี่ยวเนื่อง (Coherence) เชื่อมโยงเนื้อหา (Cohesion) โดยมีการลำดับความ เช่น ตามความสำคัญ มากสู่น้อย หรือน้อยสู่มาก เรียงตามเวลา สถานที่ ใช้คำเชื่อมโยงความ (Transitions) เป็นต้น

2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเขียนย่อหน้า สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/9 พบว่าความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเขียนย่อหน้าต้องมีลำดับขั้นตอนในการเขียน ซึ่งสอดคล้องกับ Rohim (2019) ได้กล่าวว่า การเขียนย่อหน้า คือ กลุ่มของประโยคที่พัฒนาไปเป็นหัวข้อ (Topic) หรือ ความคิด (Idea) ซึ่งประกอบไปด้วย 3 ส่วนด้วยกัน ส่วนแรกคือ Topic sentence หรือ Subject of the paragraph ส่วนที่สองคือ Supporting sentence ส่วนนี้จะไปสนับสนุนส่วนแรก และส่วนที่ 3 คือ Concluding sentence ส่วนนี้เป็นการสรุปเนื้อหาใจความสำคัญของเรื่อง และยังสอดคล้องกับ Alsmari (2019) ได้กล่าวว่า การเขียนเป็นกิจกรรมที่ต้องใช้ระยะเวลาในการคิดเกี่ยวกับหัวข้อที่จะต้องเขียน วิเคราะห์และบางข้อมูลในการเขียน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนตั้งใจและสามารถจัดการความคิดได้ โดยการจัดกลุ่มทำงาน ระดมความคิด วางโครงร่าง และการตรวจงาน สามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเขียนย่อหน้าระดับมาก และยังสอดคล้องกับสุภาพร ตาตะ (2560) ได้กล่าวว่า การเขียนเพื่อการสื่อสารเป็นทักษะที่มีความสำคัญทักษะหนึ่งในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอีกทั้งเป็นทักษะที่ซับซ้อนและต้องมีการจัดเรียงความคิดอย่างเป็นระบบก่อนที่จะทำการส่งสารให้ผู้อื่นรับรู้ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้เขียน การเขียนจึงจำเป็นต้องอาศัยหลักการและองค์ประกอบต่าง ๆ ที่สำคัญในการสร้างงานเขียนที่มีคุณภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1.1 การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเขียนย่อหน้าเหมาะสำหรับการสอนเขียน โดยเริ่มจากขั้นทดสอบเพื่อนำให้นักเรียนได้เรียนรู้องค์ประกอบของงานเขียน ซึ่งเป็นข้อมูลป้อนที่นักเรียนเก็บสะสมเป็นคลังข้อมูลไว้เพื่อนำไปใช้ในงานเขียนได้จากนั้นในชั้นจำลอง ครูวิเคราะห์องค์ประกอบของงานเขียนร่วมกับนักเรียน ทำให้นักเรียนเข้าใจงานเขียนนั้นควรประกอบด้วยอะไรบ้างจึงจะบรรลุจุดมุ่งหมายของการเขียน ในขั้นแบ่งประสบการณ์งานเขียน โดยควรมีการส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนรู้ การอ่านงานเขียนของผู้อื่นมากขึ้น เพื่อพัฒนาศักยภาพงานเขียนของตนเอง

1.2 ในการจัดการเรียนการสอน ควรจัดการให้นักเรียนได้ฝึกเขียนเป็นประจำ เพื่อที่นักเรียนเพื่อให้คุ้นเคยกับกระบวนการเขียน การเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเขียนย่อหน้าครูสามารถจัดการเรียนรู้โดยพัฒนาทักษะการสื่อสาร ได้หลายทักษะ การฟัง การพูด การอ่านได้ ในการฝึกทักษะการเขียน ผู้เรียนควรฝึกฝนตั้งแต่ขั้น Prewriting, Drafting, Revising, Editing รวมทั้งการมอบหมายภาระงานให้นักเรียนควรเตรียมการให้พร้อมก่อนเริ่มเรียน ภาระงานที่ให้นักเรียนทำควรเป็นสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้เป็นลำดับขั้นตอนจนกระทั่งสามารถปฏิบัติงานนั้นได้ด้วยตนเอง ให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับกระบวนการเขียนและลักษณะงานที่ต้องเขียนอย่างพอเพียงก่อนที่จะต้องเริ่มเขียน เพื่อที่นักเรียนจะได้ฝึกฝนกระบวนการในการวางแผนการเขียน เนื่องจากการเขียนเป็นทักษะที่ยาก ดังนั้นครูควรคอยดูแลให้ความช่วยเหลือในช่วงต้น ๆ และเมื่อนักเรียนต้องทำงานด้วยตนเอง ครูควรคอยให้คำปรึกษายามนักเรียนมีปัญหา

2. ข้อเสนอแนะการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรใช้รูปแบบการสอนทักษะในรูปแบบอื่น ๆ หรือนำนวัตกรรมสมัยใหม่มาประยุกต์ในการสอนศาสตร์วิชาภาษาอังกฤษ

2.2 ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษางานเขียนของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ว่ามีรูปแบบการใช้ภาษาที่สอดคล้องกับระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ว่าควรมีความสามารถเทียบมาตรฐาน CEFR ในระดับ A2 หรือไม่

บรรณานุกรม

- เกศินี บำรุงไทย. (2554). การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษระดับย่อหน้าของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- เฉลิมพล ฌ เชียงใหม่. (2547). การใช้แผนภูมิโน้ตเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและการเขียนสรุปของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บำรุง ไตรรัตน์. (2524). วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ ฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พิชญ์สินี ทัดตะทองคำ. (2561). ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษของนิสิต ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 วิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วัฒนากาญจน์ แก้วมณี. (2562). การพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- วิชาญ น้อยเมืองเปลือย. (2562). การพัฒนาความสามารถการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดยเน้นความสมดุลระหว่างการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน .

วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

สินีนานู มีศรี. (2559). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอรรถฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีวิชัยวิทยา จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สุภาพร ตาตะ. (2560). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

เสงี่ยม ไตรรัตน์. (2546). การสอนเพื่อสร้างเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. 1(1), 26-37.

Alsmari, N. A. (2019). Fostering EFL Students' Paragraph Writing Using Edmodo. *English Language Teaching*, 12(10), 44-54.

Festallor Education. (2020). [ออนไลน์]. ความสำคัญของภาษาอังกฤษในด้านต่าง ๆ. [สืบค้นเมื่อวันที่ 19 เมษายน 2566]. จาก <https://www.festallor-edu.com/post/why-english-is-important>

Haerazi. (2017). Genre-based language learning model in teaching writing skills for English department students, *International Seminar*, 109 (AECON), 108-111.

Harris, M. (1999). *Learning to Read and Write: a cross – linguistic perspective*. Cambridge: Cambridge University Press.

Jacobs, H. L. (1981). *Testing ESL Composition*. Rowley, MA: Newbury House.

Paulston, B. C., & Bruder, N. M. (1976). *Teaching English as a Second Language: techniques and procedures*. New York: Winthrop Publishers.

Rohim, A. (2019). An analysis of students writing skill in paragraph writing. *Globish: An English-Indonesian Journal for English, Education, and Culture*, 8(1), 37-45